

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 października 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Marta Szyborska

Protokolant: Katarzyna Berk

pod nieobecność Prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04 października 2017 roku w W.

sprawy **C. W.**

syna F. i H. z domu K.

urodzonego (...) w R.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 31 sierpnia 2016 r. w W. przy ul. (...) dokonał włamania do pokoju nr (...) w Hostelu W. poprzez wyważenie okna, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia komputer typu laptop marki S. (...) o nr seryjnym (...) o wartości 550 złotych na szkodę P. O. (1)

to jest o czyn z art. 279 § 1 kk

2. w dniu 15 lipca 2016 r. w W. przy ul. (...) ze stojaka na rowery dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki G. (...) o nr ramy (...) o wartości 1300 złotych na szkodę P. P.

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk

3. w dniu 30 czerwca 2016 r. w W. przy ul. (...) ze stojaka na rowery dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki R. (...) o nr ramy (...) o wartości 750 złotych na szkodę J. K.

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk

4. w dniu 2 sierpnia 2016 r. w W. przy ul. (...) z klatki schodowej dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki C. (...) A. D. o nr ramy (...) o wartości 1700 złotych na szkodę A. T.

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk

5. w dniu 26 lipca 2016 r. w W. przy Al. (...) ze stojaka na rowery dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki (...) o wartości 1000 złotych na szkodę A. M.

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk

6. w dniach 9 – 10 sierpnia 2016 r. w W. przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki K. (...) o nr ramy (...) o wartości 1500 złotych na szkodę S. O.

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk

orzeka

I. oskarżonego **C. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie 1. Czynu, z tym ustaleniem, iż komputer typu laptop był marki S. (...) o wartości 399,00 (trzysta dziewięćdziesiąt dziewięć) złotych, to jest występku z art. 279 § 1 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **C. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych w punktach 2-6, z tym ustaleniem, iż wartość roweru:

- G. (...) WM wynosiła 899,00 (osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć) złotych;

- R. wynosiła 779,00 (siedemset siedemdziesiąt dziewięć) złotych;

- C. (...) A. D. wynosiła 1.800,00 (tysiąc osiemset) złotych;

- (...) wynosiła 700,00 (siedemset) złotych;

- K. (...) o wynosiła 800,00 (osiemset) złotych;

oraz ustalając, iż przestępstwa te stanowią ciąg przestępstw z art. 278 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 91 § 2 kk wymierzone w punktach I i II wyroku kary pozbawienia wolności łączy i wymierza karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie III wyroku kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 05 września 2016 roku, godzina 18:35 do dnia 06 września 2016 roku, godzina 18:35, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego tytułem naprawienia szkody w całości na rzecz pokrzywdzonych:

- P. O. (2) kwotę 399,00 (trzysta dziewięćdziesiąt dziewięć) złotych;

- P. P. kwotę 899,00 (osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć) złotych;

- J. K. kwotę 779,00 (siedemset siedemdziesiąt dziewięć) złotych;

- A. T. kwotę 1.800,00 (tysiąc osiemset) złotych;

- A. M. kwotę 700,00 (siedemset) złotych;

- S. O. kwotę 800,00 (osiemset) złotych;

VI. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci przecinaka metalowego, opisanego w wykazie dowodów rzeczowych Drz SIP 3188/16, pod pozycją 1;

VII. na podstawie art. 231 § 1 kpk złożyć do depozytu sądowego dowody rzeczowe w postaci laptopa SAMSUNG o numerze seryjnym (...) i ładowarkę marki (...) o numerze seryjnym (...), opisane w wykazie dowodów rzeczowych Drz SIP 3189-90/16 pod pozycją 2 i 3;

VIII. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu;

IX. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, zaś wydatkami obciąża Skarb Państwa

Sygn. akt II K 947/16

UZASADNIENIE

Wobec treści wniosku obrońcy oskarżonego C. W. – adw. M. S., Sąd sporządził uzasadnienie w trybie art. 424 § 3 kpk.

Prokurator Prokuratury Rejonowej (...) w W. oskarżył C. W. o to, że:

1. w dniu 31 sierpnia 2016 roku w W. przy ul. (...) dokonał włamania do pokoju nr (...) w Hostelu W. poprzez wyważenie okna, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia komputer typu laptop marki S. (...) o nr seryjnym (...) o wartości 550 złotych na szkodę P. O. (1), tj. o czyn z art. 279 § 1 kk.;
2. w dniu 15 lipca 2016 roku w W. przy ul. (...) ze stojaka na rowery dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki G. (...) o nr ramy (...) o wartości 1300 złotych na szkodę P. P., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk.;
3. w dniu 30 czerwca 2016 roku w W. przy ul. (...) ze stojaka na rowery dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki R. (...) o nr ramy (...) o wartości 750 złotych na szkodę J. K., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk.;
4. w dniu 02 sierpnia 2016 roku w W. przy ul. (...) z klatki schodowej dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki C. (...) A. D. o nr ramy (...) o wartości 1700 złotych na szkodę A. T., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk.;
5. w dniu 26 lipca 2016 roku w W. przy Al. (...) ze stojaka na rowery dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki (...) o wartości 1000 złotych na szkodę A. M., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk.;
6. w dniach 09-10 sierpnia 2016 roku w W. przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki K. (...) o nr ramy (...) o wartości 1500 złotych na szkodę S. O., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego oraz poczynionych ustaleń, Sąd doszedł do przekonania, iż wina i sprawstwo oskarżonego nie budziły wątpliwości. Sąd uznał C. W. za winnego popełnienia pierwszego z zarzucanych mu czynów, ustalając, iż komputer typu laptop był marki S. (...) o wartości 399,00 (trzysta dziewięćdziesiąt dziewięć) złotych, to jest występku z art. 279 § 1 kk. Sąd uznał oskarżonego także za winnego popełniania zarzucanych mu w punktach 2.-6. czynów, ustalając, że wartość roweru: G. (...) WM wynosiła 899,00 złotych, R. wynosiła 779,00 złotych, (...) wynosiła 1.800,00 złotych, (...) wynosiła 700,00 złotych, K. (...) o wynosiła 800,00 złotych oraz ustalając, iż przestępstwa te stanowiły ciąg przestępstw z art. 278 § 1 kk.

W myśl przepisu art. 279 § 1 kk odpowiedzialności podlega kto kradnie z włamaniem. Włamanie oznacza zachowanie polegające na usunięciu przeszkody, stanowiącej zabezpieczenie danego przedmiotu. Jak wskazano w orzecznictwie, dopuszczając się kradzieży z włamaniem, sprawca narusza nie tylko prawo do mienia, lecz także system bezpieczeństwa mienia, który polega na umieszczeniu go w odpowiednim pomieszczeniu lub schowku albo w innym miejscu wyposażonym w funkcjonujące zamknięcie w celu ochrony przed kradzieżą (por. wyr. SN z 3 lutego 1999 r., V KKN 566/98, Prok. i Pr. 1999, Nr 7-8, poz. 7). Włamanie polega na nieposzanowaniu woli dysponenta rzeczy do zabezpieczenia jej przed innymi osobami, a zabezpieczenie to może przejawiać się przy pomocy specjalnego zamka zamontowanego przy drzwiach lub bramie, przy pomocy plomby czy nawet kartki papieru z plombą. Przez zabezpieczenie należy rozumieć część konstrukcji pomieszczenia zamkniętego, specjalne zamknięcie pomieszczenia lub inne specjalne zabezpieczenie rzeczy, utrudniające dostęp osobom nieuprawnionym do jego wnętrza (por. uch. SN z 25 czerwca 1980 r., VII KZP 48/78, OSNKW 1980, Nr 8, poz. 65).

W myśl przepisu art. 278 § 1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. W orzecznictwie wskazuje się, że znamiona przestępstwa kradzieży wyczerpuje bezprawnny zabór

cudzego mienia, przedstawiającego wartość materialną, w zamiarze przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć bezprawne wyjęcie rzecz spod władztwa osoby dotychczas władającej i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę. Wyjęcie rzeczy ruchomej spod władztwa nastąpić musi wbrew woli osoby nią dysponującej oraz bez żadnej ku temu podstawy (por. wyr. SN z 18 grudnia 1998 r., IV KKN 98/98, Prok. i Pr. 1999, Nr 7-8, poz. 5). Kradzieży od strony podmiotowej musi towarzyszyć tzw. zamiar bezpośredni kierunkowy. Niezbędne jest tu więc wykazanie, że sprawca miał świadomość znaczenia swojego działania, tzn. tego, iż zmierzał do przywłaszczenia rzeczy i jednocześnie chciał przywłaszczyć sobie cudzą rzecz ruchomą (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 maja 1999 r. V KKN 406/97).

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd w pełni podzielił przytoczone w tym miejscu stanowisko orzecnicze.

Działanie w warunkach ciągu przestępstw opisane zostało z treści art. 91 § 1 kk. Jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Zdaniem Sądu, aktualna pozostawała teza, iż warunkiem przyjęcia ciągu z art. 91 § 1 kk jest tożsamość kwalifikacji prawnej przestępstw wchodzących w tenże ciąg (por. post. SN z dnia 05 listopada 2014 roku, V KK 145/14, Lex nr 1621621). Każdy czyn wchodzący w skład ciągu przestępstw musi wypełniać znamiona odrębnego przestępstwa (post. SN z dnia 26 września 2012 roku, II KO 17/12, Lex nr 1220823).

Przenosząc powyższe rozważania na realia niniejszej sprawy, to wskazać należało w pierwszej kolejności, iż C. W. przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia, na podstawie których Sąd dokonał ustaleń faktycznych. Wyjaśnienia te korelowały ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd uznał C. W. za winnego popełnienia kradzieży z włamaniem w dniu 31 sierpnia 2016 roku w W. przy ul. (...). Jego zachowanie wypełniało, w ocenie Sądu, znamiona z art. 279 § 1 kk. Sąd w tym zakresie oparł się na wyjaśnieniach C. W., który podał, iż wycpał okno znajdujące się na tarasie hostelu W. i w ten sposób włamał się do pokoju nr (...), z którego zabrał laptop wraz z ładowarką, po czym wyszedł tym samym oknem. Oskarżony podał, że zabrany sprzęt sprzedał potem w lombardzie za kwotę 100 złotych. Okoliczności te znajdują potwierdzenie w materiale zgromadzonym w aktach sprawy – protokole oględzin rzeczy, dokumentacji fotograficznej, jak również są spójne z zeznaniami świadka P. O. (1), który podał jaki laptop został skradziony. Określając wartość laptopa Sąd miał na względzie treść opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości.

Z wyjaśnień C. W., jak i spójnych z nimi zeznań K. H. wynikały okoliczności dokonania zaboru w celu przywłaszczenia roweru w dniu 15 lipca 2016 roku przy ul. (...) w W.. C. W. dokonał owej kradzieży sam, nie korzystając przy tym z pomocy innych osób, przecinając linkę zabezpieczającą rower. Na takie zabezpieczenie wskazywał w swych zeznaniach K. H., opisując w jakich okolicznościach pozostawił on swój rower. Wartość roweru Sąd ustalił na kwotę 899,00 złotych, opierając się na opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości. Tym samym, zachowanie C. W. wypełniło znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zakresie tego zarzucanego mu czynu.

Podobnie, opierając się na wyjaśnieniach C. W., jak i spójnych z nimi zeznań J. K., Sąd przypisał C. W. dokonanie zaboru w celu przywłaszczenia roweru w dniu 30 czerwca 2016 roku przy ul. (...) w W.. Jak wynikało to z zeznań J. K., jej rower znajdował się na dziedzińcu przy ul. (...) przypięty pod siodełkiem o ramę roweru do stojaka na rowery linką zabezpieczającą. C. W. dokonał owej kradzieży sam, nie korzystając przy tym z pomocy innych osób, przecinając linkę zabezpieczającą rower. Okoliczności te znajdują potwierdzenie w nagraniu monitoringu i protokole oględzin rzeczy. Wartość roweru Sąd ustalił na kwotę 779,00 złotych. Sąd zauważył, iż biegły wyceniając wartość owego roweru wskazał kwotę od 887,00 złotych do 1.349,00 złotych w wypadku roweru nowego, zaś od 520,00 złotych do 780,00 złotych w wypadku roweru używanego, to jednak w aktach sprawy znajdował się rachunek, z którego wynikało, iż rower ów został zakupiony w dniu 14 czerwca 2016 roku za kwotę 779,00 złotych, a skradziony w dniu 30 czerwca 2016 roku. W takiej sytuacji, zdaniem Sądu, zasadnym było przyjęcie wartości wynikające z przedłożonego rachunku. Tym samym, zachowanie C. W. wypełniło znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zakresie tego zarzucanego mu czynu.

Opierając się na wyjaśnieniach C. W., jak i spójnych z nimi zeznaniach A. T., Sąd ustalił okoliczności dokonania zaboru w celu przywłaszczenia roweru w dniu 02 sierpnia 2016 roku na klatce schodowej budynku przy ul. (...) w W.. C. W. dokonał owej kradzieży sam, nie korzystając przy tym z pomocy innych osób, przecinając linkę zabezpieczającą rower przypięty do innego roweru. Na takie zabezpieczenie wskazywała w swych zeznaniach A. T.. Wartość roweru Sąd ustalił na kwotę 1800,00 złotych, opierając się na opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości. Tym samym, zachowanie C. W. wypełniło znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zakresie tego zarzucanego mu czynu.

Tak samo, opierając się na wyjaśnieniach C. W. i zeznaniach A. M., Sąd przypisał C. W. popełnienie kradzieży roweru w dniu 26 lipca 2016 roku na Al. (...) w W.. C. W. dokonał owej kradzieży sam, nie korzystając przy tym z pomocy innych osób, przecinając łańcuch zabezpieczający rower przypięty do stojaka znajdującego się na podwórzu budynku, w którym mieszkał pokrzywdzony. Wartość roweru Sąd ustalił na kwotę 700,00 złotych, opierając się na opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości. Tym samym, zachowanie C. W. wypełniło znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zakresie tego zarzucanego mu czynu.

Z wyjaśnień C. W., jak i spójnych z nimi zeznań S. O. wynikały okoliczności dokonania zaboru w celu przywłaszczenia roweru w dniach 09-10 sierpnia 2016 roku przy ul. (...) w W.. Jak wynikało to z zeznań S. O., jego rower został przypięty w dniu 09 sierpnia 2016 roku do słupka w płocie na parkingu niedaleko jego miejsca zamieszkania. Dokonał tego łańcuchem. Nad ranem w dniu 10 sierpnia 2016 roku zorientował się, że łańcuch został przecięty, a rower zabrany. C. W. dokonał owej kradzieży sam, nie korzystając przy tym z pomocy innych osób, przecinając łańcuch zabezpieczający rower. Wartość roweru Sąd ustalił na kwotę 800,00 złotych, opierając się na opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości. Tym samym, zachowanie C. W. wypełniło znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zakresie tego zarzucanego mu czynu.

Skradzione rowery oskarżony sprzedawał następnie przypadkowym osobom na bazarze przy ul. (...) po 150,00 złotych. W związku z powyższym, każde zachowanie oskarżonego C. W. wypełniało znamiona przestępstwa zaboru cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia, to jest występku z art. 278 § 1 kk. Niewątpliwie, w zakresie tych przypisanych C. W. czynów, działał on w krótkich odstępach czasu, co wynikało z ustalonych dat, przy wykorzystaniu tejże samej sposobności – oskarżony dokonywał kradzieży poprzez przecięcie zabezpieczeń poszczególnych rowerów. Pozwoliło to Sądowi na stwierdzenie, iż oskarżony działał w warunkach ciągu przestępstw.

Uznając C. W. za winnego przypisanego mu występkowi kradzieży z włamaniem, Sąd wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, przy zagrożeniu ustawowym od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu okolicznością łagodzącą było przyznanie się przez oskarżonego do popełnienia przypisanych mu w tym zakresie czynu i złożenie wyjaśnień, które pozwoliły na dokonanie ustaleń faktycznych w sprawie. Przy wymiarze kary Sąd również uwzględnił wartość skradzionego laptopa. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał wcześniejszą karalność oskarżonego i to za przestępstwa przeciwko mieniu. Sąd, za okoliczność obciążającą uznał dokonanie przestępstwa pod wpływem narkotyków.

Uznając C. W. za winnego przypisanych mu czynów, przy ustaleniu, iż działał on w warunkach ciągu przestępstw z art. 278 § 1 kk, w związku z kradzieżami rowerów, Sąd wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, przy ustawowym zagrożeniu od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu okolicznością łagodzącą było przyznanie się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu w tym zakresie czynów i złożenie wyjaśnień, które stanowiły podstawę do ustaleń faktycznych w sprawie. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał wartość skradzionych rowerów. Za taką okoliczność Sąd uznał również ilość skradzionych rowerów. Sąd miał na względzie, jako okoliczność obciążającą, wcześniejszą karalność oskarżonego i to za przestępstwa przeciwko mieniu. Sąd, za okoliczność obciążającą uznał także dokonywanie przestępstw pod wpływem narkotyków.

Zgodnie z treścią art. 85 § 1 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Zgodnie z art. 86 § 1 k.k., sąd wymierza karę łączną w graniach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.

Mając na względzie powyższe dyrektywy, Sąd wymierzył C. W. karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd miał na względzie ilość popełnionych przez oskarżonego czynów, ich zbieżność czasową. Ponadto, Sąd miał na uwadze, iż czyny te były popełnione przeciwko mieniu, jednak na szkodę różnych pokrzywdzonych. Sąd przy wymiarze kary łącznej uwzględnił również łączną wartość mienia będącego przedmiotem postępowania. Sąd miał na uwadze również sposób działania oskarżonego.

Zdaniem Sądu, wymierzona kara będzie adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego C. W. i stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów. Spełni ona swe cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej oraz uczyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Mając na względzie treść art. 63 § 1 kk, Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres jego zatrzymania w sprawie, od dnia 05 września 2016 roku, godz. 18:35 do 06 września 2016 roku, godz. 18:35, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Sąd orzekł o określonym w art. 46 § 1 kk obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych. Wartość szkody zasądzona przez Sąd wynikała z wartości szkód wyrządzonych przestępstwami. Ustalając wartość poniesionej przez każdego z pokrzywdzonych szkody, Sąd kierował się oszacowaniem wartości rynkowej ruchomości według opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości i brał pod uwagę ceny używanego sprzętu danej marki i modelu. W wypadku roweru skradzionego na szkodę J. K., Sąd uwzględnił jego wartość wynikającą z przedłożonego rachunku, jak to opisano powyżej. Wobec powyższego, w przedmiotowej sprawie Sąd zasądził tytułem naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych: P. O. (2) kwotę 399,00 złotych, P. P. kwotę 899,00 złotych, J. K. kwotę 779,00 złotych, A. T. kwotę 1.800,00 złotych, A. M. kwotę 700,00 złotych, S. O. kwotę 800,00 złotych. Orzeczony środek kompensacyjny będzie zatem stanowił dodatkową dolegliwość dla oskarżonego, a jednocześnie będzie stanowił rekompensatę dla pokrzywdzonych za wyrządzone im szkody.

Sąd orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci przecinaka metalowego, opisanego w wykazie dowodów rzeczowych Drz SIP 3188/16, pod pozycją 1, kierując się dyspozycją art. 44 § 2 kk i uznając, iż przedmiotowy dowód rzeczowy służył oskarżonemu do popełnienia przestępstwa kradzieży z włamaniem.

W myśl art. 231 § 1 kpk, Sąd oddał do depozytu sądowego dowód rzeczowy w postaci laptopa S. o numerze seryjnym (...) i ładowarki marki (...) o numerze seryjnym (...), opisane w wykazie dowodów rzeczowych Drz SIP 3189-90/16 pod pozycją 2 i 3. Mając na względzie zeznania P. O. (1), wyjaśnienia C. W. oraz protokół zatrzymania rzeczy, Sąd miał wątpliwości czy zatrzymany laptop był tym samym, który był przedmiotem przestępstwa na szkodę wskazanego pokrzywdzonego. Wątpliwości te wynikały z rozbieżności w oznaczeniu modelu laptopa co do jego numeru seryjnego.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 600 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną oskarżonemu C. W. z urzędu, albowiem koszty te nie zostały uiszczone w całości ani w części, zgodnie z oświadczeniem obrońcy, opierając się w tym zakresie na treści art. 618 § 1 pkt 11 kpk oraz § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3, przy uwzględnieniu treści § 4 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016.1714). Zgodnie ze wskazanym § 4 ust. 1 cyt. rozporządzenia, które stanowiło podstawę naliczenia wynagrodzenia obrońcy, opłatę ustala się w wysokości co najmniej 1/2 opłaty maksymalnej określonej w rozdziałach 2-4. Rozporządzenie to weszło w życie w dniu 1 stycznia 2016 roku i odnosiło się do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia z dnia 03 października 2016 roku, co miało miejsce w dniu 01 listopada 2016 roku, w myśl § 22 i § 24 rozporządzenia z dnia 03 października 2016 roku.

Sąd zwrócił uwagę, iż omyłkowo nie uwzględnił w rozstrzygnięciu o wynagrodzeniu obrońcy z urzędu przysługującej mu kwoty podatku VAT. Mając na względzie, iż procedura karna nie przewiduje instytucji uzupełnienia wyroku, Sąd rozstrzygnie powstałe wątpliwości w trybie art. 13 kkw po uprawomocnieniu się zapadłego orzeczenia.

Mając na względzie sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego C. W., zdaniem Sądu zasadnym było zwolnienie go od ponoszenia kosztów sądowych, wydatkami obciążając Skarb Państwa. Oskarżony nie pracuje, na utrzymaniu ma 2 małoletnie córki, a w czasie postępowania był osadzony w jednostce penitencjarnej w innej sprawie. Jednocześnie, Sąd miał na uwadze, iż zasądzone od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych obowiązki naprawienia szkody. W związku z tym, Sąd ocenił, iż ponoszenie kosztów sądowych przez oskarżonego byłoby zbyt uciążliwe dla niego samego i jego rodziny.